Dosarul nr.2c-10/2025
2-25007489-15-2c-22012025-1

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

10 septembrie 2025 mun.Cahul

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată în componența:

Președinte de ședință, judecător Alexei Rusacov

Grefier Evelina Vrancean, Daniela Brînză, Dumitrița Obreja

Cu participarea:

reprezentantului pârâtului, Primăria mun.Cahul – avocatul Maxim Todorov, în baza mandatului nr.2210478 din 13.03.2025;

reprezentantului pârâtului, Consiliul municipal Cahul – Avram Micinschi, în baza procurii din 26.09.2024;

intervenientului accesoriu Nicolae Brînză;

Avocatului în interesele intervenientului accesoriu Zagorodnîi Gh. – Eugen Grosu;

În absența:

reprezentantului reclamantului, Ministerul Justiției al Republicii Moldova- a solicitat examinarea cauzei în lipsă;

intervenientului accesoriu, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova - a solicitat examinarea cauzei în lipsă;

intervenientului accesoriu, executorul judecătoresc Ruslan Iurașco - a solicitat examinarea cauzei în lipsă;

intervenienților accesorii Gheorghe Zagorodnîi, Rodica Ghidu, Valentina Soroceanu, Ludmila Comîșan, Oxana Cîrpală; Lilia Raileanu;

examinând în ședință publică cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva Primăriei mun.Cahul, Consiliului municipal Cahul, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, executorul judecătoresc Iurașco Ruslan și Gheorghe Zaogordnîi, Rodica Ghidu, Valentina Soroceanu, Ludmila Comîșan, Oxana Cîrpală, Lilia Raileanu, cu privire la încasarea sumei în ordine de regres,

a s t a b i l i t:

La data de 22 ianuarie 2025, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun.Cahul, Consiliului mun.Cahul, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și intervenient accesoriu executorul judecătoresc Iurașco Ruslan cu privire la încasarea sumei în ordine de regres.

În motivarea acțiunii a indicat reclamantul că, în perioada anului 1998, Dronic Constantin, alături de E. Smirnova, A. Chiosa, P. Vasilenco, V. Carasec, P. Dronic și E. Sinicovscaia, au înaintat acțiunea civilă, la Judecătoria Cahul, împotriva Primăriei Cahul, privind restituirea averii confiscate nelegitim, ca rezultat al represiunilor politice din perioada regimului sovietic, din anii 1948 – 1949, formată din casa de locuit, situată în or.Cahul, str.Maria Cebotari, 2.

În susținerea poziției sale, Dronic Constantin a menționat că, în perioada stalinistă, anul 1949, alături de membrii familiei sale, compuse din părinții Dronic Ion, Dronic Parascovia, și cei 6 frați, au fost supuși represiunii politice, fiind aplicat față de aceștia deport, în regiunea Altai, din fosta Uniune Sovietică. Odată cu deportarea familiei lui Constantin Dronic, decătre autoritățile sovietice, s-a dispus confiscarea averii, care era compusă din casa de locuit, situată în or.Cahul, str.Pionerscaia, 2, actualmente Maria Cebotari 2. Măsura represivă sub forma deportului s-a extins până în anul 1957.

După destrămarea Uniunii Sovietice, și dobândirea independenței de către Republica Moldova, și adoptarea Legii nr.1225/92, privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, datorită faptului că averea care a fost nejustificat confiscată s-a păstrat, Dronic Constantin, alături de alte persoane, au înaintat o acțiune civilă, împotriva Primăriei Cahul, privind restituirea averii confiscate în urma represiunilor politice din Uniunea Sovietică.

Prin Hotărârea Judecătoriei Cahul din 22 mai 1998, acțiunea civilă, formată de către Dronic Constantin și alții, împotriva Primăriei Cahul, privind restituirea averii confiscate, în urma represiunilor politice, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu Hotărârea Judecătoriei Cahul din 22 mai 1998, Dronic Constantin a contestat în ordine de apel, la Tribunalul din circumscripția Cahul, actul de dispoziție judecătorească, iar prin Decizia Tribunalului din circumscripția Cahul, din 11 martie 1999, Hotărârea Judecătoriei Cahul din 22 mai 1998, a fost menținută.

Ulterior, Dronic Constantin, a contestat în ordine de recurs, la Curtea de Apel a Republicii Moldova, Decizia Tribunalului din circumscripția Cahul, din 11 martie 1999, solicitând casarea acesteia, și a Hotărârii Judecătoriei Cahul din 22 mai 1998, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, prin restituirea averii confiscate, în urma represiunii politice, în baza Legii nr.1225/92, obligarea Primăriei Cahul, de a restitui casa de locuit din or.Cahul, str.M. Cebotari, 2.

În urma examinării cererii de recurs formulate de către Dronic Constantin, prin decizia irevocabilă din data emiterii a Colegiului Civil al Curții de Apel al Republicii Moldova, nr.2r-1480/99 din 09.12.1999, a fost admis recursul formulat de Dronic Constantin, casată Decizia Tribunalului din circumscripția Cahul, din 11 martie 1999 și Hotărârea Judecătoriei Cahul din 22 mai 1998, fiind emisă o nouă hotărâre, prin care, acțiunea civilă formulată de Dronic Constantin și alții, s-a admis, fiind dispusă restituirea averii confiscate în urma represiunii politice, în baza Legii nr.1225/92, cu obligarea Primăriei Cahul, de a restitui reclamanților, averea confiscată, sub forma casei de locuit din str.M. Cebotari, 2, or.Cahul.

Deși, Dronic Constantin și membrii familiei sale, au dobândit dreptul la restituirea a averii confiscate în urma represiunii politice, s-a stabilit că, în casa de locuit din str.M. Cebotari, 2, or. Cahul, locuiesc 2 familii, și anume familia Tihonenco și Surjicov, dreptul de a locui în casa nominalizată avea temeiuri legale, la acea perioadă de timp.

Stabilind circumstanța nominalizată, Dronic Constantin a formulat o acțiune civilă, în instanța de judecată, prin care a solicitat evacuarea familiilor Tihonenco și Surjicov, cu toți membrii acestora, în vederea restabilirii posesiunii și folosinței asupra bunului imobil, casa de locuit din str. M. Cebotari, 2.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul nr.2-174/02 din 04 ianuarie 2002, acțiunea civilă formulată de Dronic Constantin, împotriva lui Tihonenco, Surjicov și Agenția. Teritorială de Privatizare Cahul, privind evacuarea din bunul imobil și declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare a apartamentelor nr.1-2 din casa de locuit din str.M. Cebotari, 2, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Cahul din 04 ianuarie 2002, Dronic Constantin, a depus apel, solicitând casarea actului de dispoziție judecătorească din 04 ianuarie 2002, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii civile, în sensul formulat.

Prin decizia Colegiului Tribunalului Cahul, nr.2a-74/2002 din 23 mai 2002, s-a admis apelul formulat de Dronic Constantin, s-a casat în parte hotărârea Judecătoriei Cahul din 04 ianuarie 2002, fiind dispus, admiterea parțială a acțiunii civile formulate de Dronic Constantin, împotriva lui Tihonenco, Surjicov și Agenția. Teritorială de Privatizare Cahul, privind evacuarea din bunul imobil și declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare a apartamentelor nr.1-2 din casa de locuit din str.M. Cebotari, 2, cu evacuarea familiilor TIhonenco și Surjicov din bunul imobil, situat în or. Cahul, str.M. Cebotari 2, cu toți membri familiilor, în rest, hotărârea din 04 ianuarie 2002, s-a menținut. La fel, instanța de judecată a dispus ca evacuarea familiilor Tihonenco și Surjicov să se producă doar după identificarea unui alt loc de trai pentru aceștia de către Primăria Cahul.

Nefiind de acord cu decizia Tribunalului Cahul nr.2a-74/2002 din 23 mai 2002, R. Surjicova și V. Tihonenco au declarat recurs, iar prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel a Republicii Moldova, nr.2r-1341/02 din 16 iulie 2002, recursul declarat de către R. Surjicova și V. Tihonenco, s-a respins, cu menținerea deciziei Tribunalului Cahul nr.2a-74/2002 din 23 mai 2002.

La data de 12 august 2002, de către Judecătoria Cahul, a fost emis Titlul executoriu nr.2-174/02, privind evacuarea din bunul imobil, casă de locuit, situată în or.Cahul, str.M. Cebotari, 2, a familiilor Tihonenco și Surjicov, documentul executoriu fiind depus la executare la Direcția Cahul a Departamentului de Executare a Deciziilor Judiciare, cu atribuirea numărului procedurii de executare 235/4. Începerea executării documentului executoriu, s-a produs la 11 martie 2004.

După primirea spre executare a documentului executoriu, și în încercarea de a executa decizia Tribunalului Cahul din 16 iulie 2002, privind evacuarea, documentul executoriu nu a fost posibil de executat, motivul principal fiind că administrația publică locală, Primăria Cahul, nu dispunea de spații locative libere, care puteau fi acordate familiilor Tihonenco și Surjicov, la fel

Primăria Cahul, nu a inițiat nici un proiect privind construcția spațiilor locative, motivul esențial fiind lipsa resurselor financiare la bugetul local.

În încercările Departamentului de Executare Cahul de a executa documentul executoriu privind evacuarea și restituirea bunului imobil lui Dronic Constantin, pe parcursul timpului a fost întâmpinată una și aceiași problemă, lipsa spațiilor libere și lipsa resurselor financiare în vederea edificării noilor construcții, cu menire locativă.

Instanțele naționale, la fel au respins cerințele executorului judecătoresc privind schimbarea modului de executare a documentului executoriu, iar încheierea Judecătoriei Cahul, prin care s-a restituit documentul executoriu lui Dronic Constantin a fost casată, procedura de executare urmând a fi continuată.

Pe motiv că documentul executoriu nu se executa, la 05 august 2005, Dronic Constantin a înaintat cerere către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, privind încălcarea prevederilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pe dimensiunea încălcării art.6 (1) al Convenției, dreptul la un proces echitabil, prin neexecutarea Hotărârii Judecătorești și art.1 Protocolul Adițional nr.1 a Convenției privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind imposibilitatea redobândirii a bunului imobil care a fost confiscat ilegal. Cererii formulate de Dronic Constantin în fața Curții Europene a Drepturilor Omului, i-a fost atribuit nr.28650/05, iar la 11 februarie 2008, Agentului Guvernamental al Republicii Moldova, i-a fost comunicat despre aflarea pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului a cauzei Dronic, cu expunerea sumară a cauzei, fiind indicat că Guvernul urmează să-și prezinte observațiile pe marginea cazului, cu acordarea unui termen de până la 02 iunie 2008.

În urma recepționării de către Agentul Guvernamental al Republicii Moldova a sumarului cauzei Dronic, și pentru prezentarea observațiilor, la 28 februarie 2008 au fost efectuate două adresări către Primăria or.Cahul și Departamentului de Executare, în vederea stabilirii circumstanțelor privind executarea documentelor executorii, precum și dacă acțiunile întreprinse sunt compatibile cu prevederile art.6 CEDO.

Prin răspunsul furnizat de către Primăria or.Cahul din 24 martie 2008, s-a specificat că, executarea documentelor executorii ce vizează interesele lui Dronic Constantin, nu a avut loc, pe motiv că, nu sunt efectuate lucrări de construcție a spațiilor locative din contul bugetului public local. Alte careva detalii, Primăria or. Cahul nu a specificat.

La rândul său, Departamentul de Executare, prin răspunsul din 13 martie 2008 a menționat că, în vederea executării documentelor executorii ce vizează cet.Dronic Constantin, au fost întreprinse mai multe acțiuni de executare, însă Primăria or.Cahul a refuzat executarea ,invocând că temei de bază la majoritatea adresărilor formulate “lipsa spațiului locativ”. Menționează Departamentul de Executare că, în cadrul procedurii de executare, s-a încercat schimbarea modului de executare a hotărârii, cerință care a fost respinsă de către Instanța de Judecată, la fel s-a solicitat instanței de judecată restituirea documentului executoriu, care la fel a fost respinsă, astfel, documentul executoriu a rămas în gestiunea Departamentului de Executare, însă fără o executare efectivă.

În urma informației dobândite, Agentul Guvernamental al Republicii Moldova, a expediat în adresa Curții Europene a Drepturilor Omului, Observațiile pe marginea cazului Dronic, prin Guvernul Republicii Moldova, a optat pentru soluționarea amiabilă a cazului, prin acordarea lui Dronic Constantin a unei compensații materiale în mărime de 1500 euro, fiind echitabilă, achitarea urmând a fi efectuată în termen de 3 luni, din data radierii de la examinare a cazului Dronic de către Curte.

La rândul său, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a luat act de Observațiile prezentate de Guvernul Republicii Moldova, prin intermediul Agentului Guvernamental, informând că va comunica Observațiile Guvernului lui Dronic Constantin, care își va expune poziția sa, până la 12 septembrie 2008.

La 08 ianuarie 2009, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a comunicat Agentului Guvernamental și petentului Dronic Constantin că, cauzele aflate pe rolul Curții. Care au ca obiect chestiuni legate de acordarea spațiului locativ din contul bugetului local, se suspendă, până la comunicarea ulterioară de către Curte a reluării procedurilor.

La 26 august 2011, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a comunicat Agentului Guvernamental al Republicii Moldova, despre reluarea examinării cauzelor contra Republicii Moldova, legate de acordarea spațiului locativ din contul bugetului autorităților locale, fiind reluată și cauza Dronic, nr.28650/05. Curtea a notat că Guvernul Republicii Moldova urmează până la 07 octombrie 2011 să furnizeze Curții informații privind acțiunile întreprinse, în vederea radierii cauzei de pe rol a Curții.

La 07 octombrie 2011, Agentul Guvernamental al Republicii Moldova, a prezentat observațiile sale, pe marginea cazului Dronic, solicitând radierea acestuia, pe motiv că petentul urma să valorifice remediile naționale, care au fost instituite prin Legea nr.87/2011, cu trimitere la jurisprudența Curții, cauza Bogdan (nr.44417/05) și Demcenco (nr.21274/05).

La 20 ianuarie 2012, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a recepționat Observațiile Guvernului Republicii Moldova, urmând ca acestea să fie comunicate petentului, până la 02 martie 2012.

La 26 octombrie 2012, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a respins Observațiile Guvernului Republicii Moldova, privind necesitatea valorificării remediilor interne de către petent, concluzionând că cauza Dronic, urmează a fi examinată, cu transmiterea pricinii către Camera formată din trei Judecători.

Ulterior, petentul Dronic Constantin a formulat mai multe cereri/demersuri către Curtea Europeană a Drepturilor Omului privind examinarea cauzei sale, invocând cerințe legate de repararea prejudiciului material cauzat, în valoare totală de 328 800 Euro.

La fel, Agentul Guvernamental a efectuat interpelări repetate către Primăria mun.Cahul, Uniunea Executorilor Judecătorești din Republica Moldova, privind executarea documentelor executorii a creditorului Dronic Constantin, la care Primăria mun.Cahul, a comunicat că nu dispune de nici o informație în acest sens, iar Uniunea Executorilor Judecătorești, nu a putut identifica executorul judecătoresc care a preluat procedura de executare după reforma sistemului de executare, respectiv, nu s-a putut furniza o careva informație relevantă.

La 18 ianuarie 2018, Guvernul Republicii Moldova și-a. prezentat ultimele Observații pe marginea cazului Dronic, nr.28650/05, prin care a solicitat declararea cererii ca fiind inadmisibilă și respingerea solicitărilor privind repararea prejudiciului cauzat. În observațiile sale, Guvernul Republicii Moldova, a notat că, petentul Dronic Constantin nu a întreprins măsuri privind punerea spre executare a documentului executoriu, având în vederea modificările naționale operate la procedura de executare, adoptarea Codului de Executare în 2004, la fel, petentul Dronic Constantin, nu a epuizat căile interne, prevăzute de Legea nr.87/2011, privind repararea prejudiciului pentru neexecutarea în termen rezonabil a documentului executoriu.

La 16 februarie 2021, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a emis Hotărârea în cauza Dronic împotriva Republicii Moldova, prin care s-a acordat petentului Dronic Constantin, suma de 3 600 euro, cu titlu de daune morale și suma de 1000 euro, cu titlu de cheltuieli. La fel, Curtea a menționat că chestiunea privind repararea prejudiciului material cauzat, se va examina într-o procedură separată, acordând părților posibilitatea de a încheia un acord.

La 09 aprilie 2021, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, a executat Hotărârea Curții din 16 februarie 2021, fiind transferată suma de 98 054,98 lei, la contul special deschis la B.C. "MOLDOVA-AGROINDBANK" S.A. , în baza Ordinului de Plată nr.52.

Din considerentul că, chestiunea privind acordarea unei compensații materiale echitabile nu a fost soluționată de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Agentul Guvernamental a inițiat în mod repetat interpelări către Primăria mun.Cahul, Uniunea Executorilor Judecătorești, Judecătoria Cahul, sediul Central, în vederea dobândirii informației privind executarea documentului executoriu și măsurile întreprinse în acest sens.

La 07 aprilie 2021, Primăria mun.Cahul, a comunicat Agentului Guvernamental, precum că, o careva obligație față de Dronic Constantin în baza procedurii de executare nu are, ori Primăria mun.Cahul urma să aloce spațiul locativ familiilor Tihonenco și Surjicova, la fel, a menționat că, acordarea unui spațiu locativ este imposibilă datorita lipsei spațiilor locative libere, lipsa resurselor financiare și neefectuarea lucrărilor de construcție în acest sens. La fel, Primăria mun.Cahul a menționat că, în lipsa interdicțiilor, bunul imobil la care pretinde Dronic Constantin a fost privatizat de familiile Tihonenco și Surjicova, încă în anul 2008, ulterior în 2015 a fost eliberat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, asupra lotului pe care se află casa de locuit.

La rândul său, executorul judecătoresc Ruslan Iurașco, a comunicat că, în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu nr.2/174 din 16.07.2002, pe parcursul anilor, au fost întreprinse mai multe acțiuni de executare, care nu au produs efect, motivul fiind refuzul Primăriei mun.Cahul de a executa documentul executoriu, drept motivul fiind situația economică în țară, lipsa resurselor bugetare și lipsa spațiilor locative libere.

Fiind stabilit faptul că bunul imobil, casă de locuit situată în mun.Cahul, str.M. Cebotari, 2, a fost supusă procesului de privatizare încă în anul 2008, beneficiari fiind familiile Tihonenco și Surjicova, restituirea în natură a bunului către Dronic Constantin s-a adeverit a fi imposibilă, motiv din care, s-a demarat procedura de evaluare a proprietății lui Dronic Constantin, în vederea

ajungerii la un numitor comun privind încheierea unui acord de soluționare amiabilă a cazului aflat pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, Agentul Guvernamental, prin interpelarea unei agenții imobiliare din mun.Cahul, a solicitat determinarea valorii bunului ce urma a fi restituit lui Dronic Constantin, la perioada emiterii hotărârii și anume anul 2002, la care agenția imobiliară a comunicat că valoarea unui bun similar la perioada anului 2002, fiind de 8000 euro.

Ulterior, Agentul Guvernamental a comunicat lui Dronic Constantin, prin scrisoarea din 21 iunie 2021, că în calitate de compensație echitabilă propune suma de 35 806, 53 euro, ce constă din valoarea bunului imobil cu teren la perioada anului 2002, în mărime de 8000 euro și dobânda de întârziere, în mărime de 27 806, 53 euro, calculată pentru perioada 2002 – 2021.

Propunerea Agentului Guvernamental privind valoarea compensației echitabile, în mărime de 35 806, 53 euro, a fost respinsă de către Dronic Constantin, ultimul solicitând încasarea sumei de 107 400 euro, cu titlu de compensație echitabilă, și dacă este acceptată de Guvern, va semna acordul de soluționare amiabilă.

Poziția petentului Dronic Constantin nu a fost acceptată de Guvern, fiind reiterat în mod repetat că Guvernul pentru soluționarea amiabilă a cazului, poate oferi suma de 35 806, 53 euro. Astfel, Guvernul Republici Moldova, a expediat în adresa Curții Observațiile sale, invocând faptul de nerespectare de către petent a limbii de comunicare cu Curtea și faptul că pretențiile pecuniare nu sunt justificate și au ca baza probe irelevante, care nu pot fi apreciate ca pertinente, s-a solicitat radierea cazului de la examinare, fie respingerea cerințelor privind acordarea unei compensații echitabile.

În urma prezentării tuturor pozițiilor, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, la 22 noiembrie 2022, a emis Hotărârea în cauza Dronic, nr.28650/05, prin care a acordat petentului suma de 65 000 euro, cu titlu de prejudiciu material cauzat, pentru imposibilitatea executării documentului executoriu, prin care urma a fi restituită averea confiscată.

La 02 decembrie 2022, în adresa lui Dronic Constantin a fost expediată notificarea prin care- s-a solicitat alegerea de către Dronic Constantin a modului de achitare a sumei de 65 000 euro. La 26 decembrie 2022, Dronic Constantin a prezentat Acordul privind transferarea sumei de 65 000 euro, la contul special deschis la B.C. “MOLDOVA-AGROINDBANK” S.A.

În cumulul circumstanțelor de fapt descrise supra, se atestă existența unor acțiuni ilicite ale organelor administrației publice locale, la caz Primăria mun.Cahul, Consiliul mun.Cahul, care au calitatea de debitor pe procedura de executare, privind restituirea averii confiscate ilegal lui Dronic Constantin și membrilor familiei sale, cu evacuarea persoanelor care ocupau acel bun, începând cu anul 2002 și până la pronunțarea Hotărârii CEDO din 22 noiembrie 2022, nu a întreprins nici o acțiune în vederea executării documentului executoriu, fiind prezentate Departamentului de Executare, ulterior executorului judecătoresc, răspunsuri formale, privind lipsa resurselor financiare, lipsa spațiilor locative libere, lipsa construcțiilor noi, răspunsuri, care în esența denotă lipsa de intenție și inițiativă din partea administrației publice locale, pentru a soluționa un blocaj în executarea unor tipuri de documente executorii, care în final aduc

prejudicii enorme Statului Republicii Moldova, inclusiv prin condamnări la Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Consideră reclamantul că, neexecutarea documentului executoriu nu poate fi imputată lui Dronic Constantin, reclamantului, sau executorilor judecătorești, dar autorităților publice locale, debitor a procedurii de executare pentru neexecutarea documentului executoriu, care sunt responsabile de executarea acestui act judecătoresc irevocabil.

Susține reclamantul că, se constată cu certitudine că Primăria mun.Cahul și Consiliul mun.Cahul, au sfidat prevederile legale, vina cărora în încălcarea termenului rezonabil de executare a hotărârii judecătorești, a fost confirmată de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care a constatat faptul că Statul Republica Moldova, nu a putut asigura executarea actelor de dispoziție judecătorești, într-o perioada lungă de timp, acțiuni care în final au dus la pierderea de către petent a posibilității de a-și dobândi averea confiscată ilegal în natură.

De aici rezultă că, pârâții, având obligația de a întreprinde toate măsurile efective și necesare în scopul executării documentului executoriu, caută scuze, dar nu o realizează, fiind demonstrat contrariul, iar Statul este făcut vinovat și obligat de a achita despăgubiri, din bugetul de stat, pentru aceste inacțiuni, neglijență și impasibilitate a pârâților, care au manifestat-o mai bine de 20 de ani.

Invocă reclamantul constatările Curții Europene a Drepturilor Omului din Hotărârea din 22 noiembrie 2022, cauza Dronic, unde la pct.17, Curtea a enunțat că, dacă nu ar fi existat inacțiunea autorităților publice, petentul Dronic Constantin și-ar fi putut realiza dreptul prin redobândirea proprietății sale, care i-a fost confiscată, însă datorită neexecutării consecutive a documentului executoriu, acest fapt a devenit imposibil, și a generat necesitatea acordării unei despăgubiri materiale în mărime de 65 000 euro, prejudiciu care urmează a fi reparat, ori cauzarea acestuia poartă un caracter ilicit.

Făcând referire la prevederile art.9 alin.(2), 10, 19 alin.(1), 20 alin.(1), 1998 alin.(1) din Codul civil, indică reclamantul că, fapta ilicită se manifestă prin inacțiunea administrației publice locale în persoana Primăriei mun.Cahul, Consiliul mun.Cahul, în vederea identificării unor soluții reale, funcționale, pentru executarea documentelor executorii din 1999 și 2002 emise în beneficiul lui Dronic Constantin, prin care urma a fi restituită averea confiscată în timpul represiunilor sovietice, evacuarea persoanelor care locuiau în acel bun imobil, inacțiunea organelor administrației publice locale, a avut drept consecință, posibilitatea privatizării bunului imobil de către persoanele care locuiau în acel bun imobil și efectiv a determinat imposibilitatea executării documentului executoriu.

Deși, pe parcursul a mai mulți ani pârâții, au comunicat Departamentului de Executare, apoi Executorului Judecătoresc privind imposibilitatea executării documentului executoriu în privința lui Dronic Constantin, pe motive de lipsă de resurse financiare, lipsa de locuințe libere, stagnare economice, pe alte proceduri de executare, privind alocarea spațiului locativ, Primăria mun.Cahul, a identificat modalități de executare, fapt ce denotă că, executarea documentelor executorii legat de alocarea unui spațiu locativ a fost reală și poate avea loc.

Pentru a susține poziția nominalizată, reclamantul face referire la Răspunsul furnizat de executorul judecătoresc – Vladislav Constantiniuc nr.2028 din 19 decembrie 2017, prin care informează Agentul Guvernamental despre faptul că Primăria mun.Cahul, a executat mai multe hotărâri privind asigurarea cu spațiu locativ, în număr de 5, inclusiv fiind executate documente executorii din anii 2008, perioadă în care problema lui Dronic Constantin de neexecutare se afla la CEDO, iar autoritățile publice locale mimau intenția de a executa acest document executoriu.

Consideră partea reclamantă că, administrația publică locală, când a fost notificată pentru prima dată despre existența unei cauze pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului, privind neexecutarea unui document executoriu, a considerat pentru sine că, Dronic Constantin va obține compensația la CEDO, iar prin acesta, administrația publică locală nu va mai avea careva sarcini de a executa document executoriu, și nu va fi ținută responsabilă pentru careva prejudicii, chestiune pe care o apreciază critic și urmează a fi verificată minuțios de către instanța de judecată.

Menționează că, formalismul manifestat de către pârâți la executarea documentului executoriu în beneficiul lui Dronic Constantin, nu se rezumă doar la prezentarea unor răspunsuri de șablon, tipărite în mod regulat la necesitate, doar cu atribuirea unui alt număr de ieșire, dar și prin acțiuni ulterioare, care au făcut imposibilă executarea în principiu a documentului executoriu.

Deși, pârâții au fost notificați de Agentul Guvernamental despre existența pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului a unei cauze pendinte ce vizează o neexecutare a unui document executoriu în care calitatea de debitor o are Primăria Cahul, care datează din 2005, în anul 2008, Consiliul Cahul a decis de a transmite bunul imobil, casa de locuit din mun.Cahul, str.Maria Cebotari, 2, compusă din 2 apartamente, familiilor Tihonenco și Surjicova, în baza Contractelor de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a bunurilor în proprietate privată, fapt ce a făcut imposibilă de fapt executarea documentului executoriu, deși, procedura de executare a fost inițiată încă în anul 2004, iar administrația publică locală era la cunoștință de caz că, asupra bunului în cauză pretinde Dronic Constantin, ori, bunul nominalizat urma a fi restituit în natură, în urma Hotărârii din 1999, privind restituirea averii confiscate ilegal.

Susține reclamanta că, pârâții, prin acțiunile întreprinse au demonstrat rea-intenție în executarea documentului executoriu, acțiuni care au avut drept consecință condamnarea Republicii Moldova la CEDO, pentru acțiunile nominalizate, care au generat prejudicii considerabile bugetului statului, în mărime de 65 000 euro.

Caracterul formal și lipsit de intenție a pârâților la executarea documentului executoriu care a dus la condamnarea Republicii Moldova la CEDO, a fost constatat și de executorul judecătoresc – Ruslan Iurașco, care în poziția sa scrisă, pe marginea executării documentului executoriu a menționat că, Primăria mun.Cahul, la cererile/demersurile executorului judecătoresc primea același răspuns, de șablon, fără o argumentare, precum că nu poate executa documentul executoriu din lipsa de resurse financiare, criză în țară, lipsa construcției spațiilor locative în Cahul.

Cele invocate de către Primăria Cahul, țin nemijlocit de atribuțiile administrației publice locale, ori prin prisma art.3 alin.(2) din Legea nr.436/2006, privind administrația publică locală, Autoritățile administrației publice locale beneficiază de autonomie decizională, organizațională, gestionară și financiară, au dreptul la inițiativă în tot ceea ce privește administrarea treburilor publice locale, exercitându-și în condițiile legii, autoritatea în limitele teritoriului administrat, astfel pârâtul Primăria mun.Cahul, nu poate invoca argumentele enunțate supra, ori acesta contravine în esența activității administrației publice locale. Dacă activitatea administrației publice locale este construită pe principiul descentralizării și autonomiei, Primăria mun.Cahul și Consiliul mun.Cahul, în timp de 20 de ani, urmau să identifice soluții reale pentru executarea unui document executoriu, care ar fi exonerat bugetul de stat de la plata unor sume considerabile pentru cei care sesizează Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

La fel, subliniază reclamanta că, prin răspunsul prezentat de către Primăria mun.Cahul din 07 aprilie 2021, la demersul Agentului Guvernamental, privind cauza Dronic, ultima a comunicat precum că nu are statut de debitor față de Dronic Constantin și nici nu a avut, deși prin Titlul executoriu din 16 iulie 2002, urma să efectueze evacuarea din bunul imobil a persoanelor, cu restituirea către Dronic Constantin a bunului imobil, în natură, ca avere confiscată ilegal de regimul sovietic, și faptul că încă din 1999. Primăria Cahul nu dispune de mijloace financiare pentru construcția de locuințe, fapt ce denotă că, pârâtul Primăria mun.Cahul nu dispune de mijloace financiare pentru construcția de locuințe, fapt ce denotă că, pârâtul Primăria mun.Cahul nu dispune de mijloace financiare pentru construcția de locuințe, fapt ce denotă că, pârâtul Primăria mun.Cahul, nici nu a avut intenția de a acționa în vederea executării documentului executoriu emis față de Dronic Constantin, poziție care a continuat până în 2022, când a fost emisă Hotărârea CEDO. La fel, poziția Primăriei mun.Cahul este una contradictorie, ori prin răspunsul din 2017 a executorului judecătoresc Iurașco Ruslan, Primăria mun.Cahul, a executat 6 titluri executorii legate de asigurarea cu spațiu locativ a diferitor persoane, iar în anul 2021 din nou se repetă poziția Primăriei că nu au din ce executa. La fel, din răspunsul din 07 aprilie 2021, reținem că acordarea compensațiilor pentru recuperarea contravalorii bunului, ține de competența Consiliului mun.Cahul, astfel având în vedere că prejudiciul a fost suportat de către bugetul public național, acțiunea este justificată și întemeiată, iar recuperarea prejudiciilor suportate de stat, urmează a avea loc din bugetul local, ca consecință a inacțiunilor constante, lipsă de interes și voință în executarea documentului executoriu. Lipsa de responsabilitate și atitudine neglijentă față de obligațiile prevăzute, în partea executării documentului executoriu au avut ca efect, prejudicierea bugetului de stat cu suma de 65 000 euro, sumă care urmează a fi recuperată din contul pârâților.

Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite. Încasarea din contul bugetului statului a prejudiciului material în mărime de 65 000 euro, constituie o consecință directă a inacțiunii și lipsei de diligență din partea administrației publice locale Primăria ***** și Consiliul mun.Cahul, privind executarea documentului executoriu, de

evacuarea a persoanelor din bunul imobil, care urma a fi restituit lui Dronic Constantin, în urma confiscării ilegale, prejudiciu material care a fost compensat de către Statul Republica Moldova, din bugetul public național.

Pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăția autorului faptei ilicite. În materia răspunderii delictuale forma și gradul vinovăției autorului faptei ilicite nu prezintă importanță pentru determinarea cuantumului despăgubirii, fiind aplicabil principiul reparării integrale a daunei.

Solicită reclamanta, încasarea din contul pârâtului Primăria mun.Cahul, în beneficiul reclamantului Statul Republica Moldova, ce acționează prin intermediul Ministerului Justiției, în ordine de regres a sumei de 65 000 euro, încasată din contul bugetului de stat, cu titlu de prejudiciul material, cauzat lui Dronic Constantin, în urma examinării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a cauzei nr.28650/05, la cererea formulată de Dronic Constantin, privind încălcarea prevederilor art.6 pct.1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art.1 din Protocolul Adițional nr.1 a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin neexecutarea de către organele statului a două hotărâri definitive pronunțate în favoarea lui Dronic Constantin, din anul 1999 și 2002, potrivit Hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului nr.28650/05 din 22 noiembrie 2022.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 26 martie 2025, instanța de judecată a atras în proces în calitate de intervenienți accesorii pe Zagorodnîi Gheorghe, Cîrpală Oxana, Comîșan Ludmila, Ghidu Rodica, Brînză Nicolae, Soroceanu Valentina, Șpacova Natalia, iar prin încheierea protocolară și pe Raileanu Lilia.

În ședința de judecată, *reprezentantul reclamantului – Ministerul Justiției al Republicii Moldova,* nu s-a prezentat, solicitând prin cererea de chemare în judecată, inclusiv examinarea cauzei în lipsa sa.

Reprezentantul pârâtului, Primăria, mun.Cahul – avocatul Todorov Maxim, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

Reprezentantul pârâtului, Consiliul mun.Cahul – Avram Micinschi, precum și *avocatul Grosu Eugeniu în interesele intervenientului accesoriu Zagorodnîi Gheorghe*, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

Reprezentantul intervenientului accesoriu, Ministerul Finanțelor, în ședința de judecată nu s-a prezentat, iar prin referința depusă, a solicitat admiterea acțiunii, precum și examinarea cauzei în lipsa reprezentantului său.

Intervenient accesoriu, executorul judecătoresc Ruslan Iurașco, în ședința de judecată nu s-a prezentat, solicitând examinarea cauzei în lipsa sa.

Intervenienții accesorii Zagorordnîii Gheorghe, Rodica Ghidu, Valentina Soroceanu, Ludmila Comîțan, Oxana Cîrpală, Brînză Nicolae, Lilia Raileanu în ședința de judecată nu s-au prezentat.

Stabilind faptul respectării procedurii de citare legală a participanților la proces, instanța a considerat că este posibilă examinarea cauzei în lipsa părților absente.

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră acțiunea neîntemeiată și care urmează a fi respinsă din următoarele motive.

Potrivit art.117 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă, *(1) probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.*

În conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Potrivit art.121 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Prevederile art.130 alin.(1) din Codul de procedură civilă, stipulează că, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

În conformitate cu prevederile art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 22 mai 1998, acțiunea civilă formulată de reclamanții Dronic Constantin și alții, împotriva Primăriei Cahul, privind restituirea averii confiscate neligitim în urma represiunilor politice din 1948 – 1949, și anume a casei din Cahul pe str.M. Cebotari 2, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, hotărârea fiind menținută prin decizia Tribunalului de circumscripție Cahul din 11 martie 1999.

Prin decizia irevocabilă a Colegiului civil al Curții de Apel a Republicii Moldova din 09 decembrie 1999, a fost casată decizia Tribunalului de circumscripție Cahul din 11 martie 1999 și hotărârea Judecătoriei Cahul din 22 mai 1998 și pronunțată o nouă hotărâre de admitere a acțiunii lui Dronic Constantin ș.a. către Primăria Cahul despre restituirea averii confiscate nelegitim, obligând Primăria Cahul să le restituie în conformitate cu Legea nr.1225 din 03.12.92

privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, casa de locuit situată în Cahul pe str.M. Cebotari, 2 (***f.d.11***).

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 04 ianuarie 2002 a fost respinsă acțiunea lui Dronic Constantin către Agenția Teritorială de Privatizare Cahul cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 1 pe str. M. Cebotari 2, *****, și către Surjicova Rahilea, Surjicova Nadejda și Tihonenco Valentina cu privire la evacuare.

Prin decizia Colegiului Tribunalului Cahul din 23 mai 2002 a fost casată hotărârea Judecătoriei Cahul din 04 ianuarie 2002, în partea respingerii acțiunii lui Dronic Constantin privind evacuarea familiilor Surjicova Rahilea, Surjicova Nadejda, Tihonenco Valentina din casa nr. 2 pe str. M. Cebotari, *****, și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea lui Dronic Constantin a fost admisă și dispusă evacuarea familiei Surjicova Rahilea, Surjicova Nadejda, Tihonenco Valentina, Tihonenco Vitalii, cu toți membrii familiei, din casa nr. 2 pe str. M. Cebotari, *****, cu acordarea altui spațiu locativ în modul prevăzut de legislația în vigoare, cu executarea hotărârii prezente în această parte la momentul acordării evacuaților spațiu locativ corespunzător. În rest, apelul s-a respins cu menținerea hotărârii Judecătoriei Cahul din 04 ianuarie 2002 (***f.d.12***).

Prin decizia irevocabilă a Colegiului Civil al Curții de Apel a Republicii Moldova din 16 iulie 2002, decizia Tribunalului Cahul din 23 mai 2002 a fost menținută (***f.d. 13***), și, în temeiul deciziei din 16 iulie 2002, a fost eliberat titlul executoriu (***f.d. 14–15***).

La data de 11 martie 2004, de către Departamentul de executare a deciziilor judiciare, a fost pornită procedura de executare a titlului executoriu sus-menționat (***f.d. 16***).

Prin cererea înregistrată la data de 05 august 2005, Dronic Constantin s-a adresat către Curtea Europeană a Drepturilor Omului (***f.d. 17–18***), iar Agentul guvernamental a interpelat de la Primăria or. Cahul și Departamentul de executare prezentarea informațiilor solicitate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului pe marginea alegațiilor reclamantului Dronic Constantin (***f.d. 19, 20***).

Prin răspunsul din 24 martie 2008, Primăria or. Cahul, reprezentată de primarul Gheorghe Zagordonîi, a informat Agentul guvernamental că evacuarea familiilor din casa de pe str. M. Cebotari, 2, este dificilă, din motiv că, în ultimii ani, nu se efectuează construcția blocurilor locative din sursele bugetului public și, ca urmare, lipsa spațiului locativ împiedică acordarea acestuia familiilor evacuate (***f.d. 21***).

Potrivit răspunsului Departamentului de executare din 13 martie 2008, titlul executoriu nr. 2-174 din 16.07.2002, emis de Judecătoria Cahul privind evacuarea familiei Surjicova Rahilea, Surjicova Nadejda, cu toți membrii familiei din casa nr. 2 de pe str. M. Cebotari, or. Cahul, cu acordarea altui spațiu locativ, a fost prezentat spre executare în Oficiul de executare Cahul la data de 11 martie 2004.

La data de 26 martie 2004, în adresa Primăriei or. Cahul, a fost înaintată propunere referitoare la executarea benevolă a titlului executoriu în cauză, în termen de 10 zile.

Prin scrisoarea nr. 02/1-21 din 29.03.2004, Primăria a adus la cunoștință Oficiului de executare că propunerea de executare benevolă a documentului executoriu menționat a fost

examinată, dar nu poate fi executată din motivul lipsei spațiilor locative și, totodată, ținând cont și de faptul că există categorii de persoane indicate în art. 41 Cod locativ, care la fel beneficiază de spații locative.

Dat fiind faptul că debitorul nu a întreprins măsuri concrete în vederea executării hotărârii în cauză, la data de 11 aprilie 2004, în adresa Judecătoriei Cahul a fost expediată prezentare privind atragerea la răspundere administrativă a Primarului or. Cahul și, în baza încheierii Judecătoriei Cahul nr. 74 din 01.07.2004, a fost refuzată satisfacerea prezentării menționate.

Ulterior, în adresa Primăriei au fost înaintate multiple adresări în vederea executării documentului executoriu în cauză, la care se primeau răspunsuri identice privind lipsa spațiilor locative.

Reieșind din aceasta, la data de 13.08.2004, în adresa Judecătoriei Cahul a fost înaintată prezentare privind restituirea fără executare a titlului executoriu creditorului, care, prin încheierea Judecătoriei Cahul nr. 22-145 din 02.09.2004, a fost respinsă.

La data de 17 noiembrie 2004, în adresa Judecătoriei Cahul a fost înaintată o prezentare privind schimbarea modului și ordinii executării hotărârii date, prin încasarea sumei bănești echivalente cu costul apartamentului, în dependență de numărul familiei, la fel respinsă de Judecătoria Cahul.

La data de 25 martie 2005, în adresa Judecătoriei Cahul, de către Oficiul de executare Cahul, a fost înaintată repetat prezentare privind restituirea fără executare a titlului executoriu în cauza creditorului urmăritor, care, repetat, a fost respinsă.

De asemenea, la moment se pregătesc materialele necesare pentru a fi înaintate Procuraturii raionului Cahul, în vederea atragerii la răspundere penală, în conformitate cu prevederile art. 320 Cod penal, a persoanelor vinovate pentru neexecutarea hotărârii în cauză (***f.d. 22***).

La interpelările repetate din 30.09.2011 (***f.d. 23***) și 28.11.2017 (***f.d. 24***), Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești comunică că documentul executoriu la care se face referință datează cu anul 1999 (anterior creării UNEJ). În context, precizează că UNEJ nu deține și nu a deținut vreodată informația referitoare la dosarele de executare instrumentate de către executorii judecătorești, considerent din care, în vederea asigurării prezentării informației solicitate, UNEJ a recurs la interpelarea executorilor judecătorești investiți în funcție în circumscripția Judecătoriei Cahul, însă nimeni nu a comunicat deținerea în gestiune/arhivă a documentului executoriu vizat, drept urmare, sunt în imposibilitate de a oferi informația solicitată (***f.d. 25***), iar viceprimarul mun. Cahul a informat că, în rezultatul efectuării controlului în arhiva primăriei mun. Cahul, nu s-au depistat careva documente ce vizează problema abordată în demers (***f.d. 26***).

Prin hotărârea nr. 28650/05 din 16.02.2021, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât că Statul Republica Moldova trebuie să plătească reclamantului Dronic Constantin, în termen de 3 luni, 3 600 euro pentru prejudiciul moral și 1 000 euro pentru costuri și cheltuieli.
Problema aplicării art. 41 din Convenție cu privire la repararea prejudiciului material a fost rezervată pentru soluționarea ulterioară (***f.d. 28–31***).

Potrivit răspunsurilor Primăriei or. Cahul din 29.03.2004, 29.12.2006, 03.01.2007, din prevederile art. 12 al Legii privind reabilitarea victimelor politice din 08.12.1992, persoanele care urmează a fi evacuate din casele restituite sunt asigurate cu spațiu locativ fără rând la momentul evacuării.

Tot fără rând, în conformitate cu art. 41 din Codul cu privire la locuințe, urmează a fi asigurați cu spațiu locativ și alte categorii de cetățeni, printre care cei mai privilegiați sunt familiile ce locuiesc în casele avariate. Pe lângă aceasta, de mai mulți ani, în rând la apartament stau și alte persoane, care tot urmează a fi asigurate cu spațiu locativ fără rând: colaboratorii de poliție, procuratură etc.

De aceea, Primăria or. Cahul, în prezent, din motive obiective, nu poate executa hotărârile judecătorești, până nu vor fi asigurate cu spațiu locativ categoriile persoanelor indicate în art. 41 din Codul cu privire la locuințe. Primăria or. Cahul duce evidența persoanelor reabilitate și, după asigurarea cu spațiu locativ a categoriilor persoanelor indicate în art. 41 din Codul cu privire la locuințe, va fi precăutată posibilitatea evacuării cetățenilor ce locuiesc în casele persoanelor reabilitate.

Lipsa spațiului liber, stoparea procesului de construcție a caselor de locuit din cauza situației economice din țară, cu regret, nu îi permit la moment să asigure cu spațiu locativ toate persoanele care, în condițiile legislației în vigoare, beneficiază de dreptul la acordarea spațiului locative (***f.d.36- 40***);

Prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului nr.28650/05 din 22.11.2022, cauza Dronic v. Republica Moldova, Curtea a hotărât că, Statul Republica Moldova trebuie să achite reclamantului, în termen de trei luni, 65 000 euro, pentru prejudiciul material (f.d. 54-57).

Potrivit referinței reprezentantului Ministerului Finanțelor, care se confirmă prin răspunsul din 26.01.2023 și Ordinul de plată nr.1 din 20.01.2023, la contul special deschis de Ministerul Finanțelor la B.C. "MOLDOVA-AGROINDBANK" S.A. a fost transferată suma de 1 334 892 lei, în temeiul hotărârii CEDO nr.28650/05 din 22.11.2022 în favoarea cet.Dronic Constantin (***f.d.70-76***).

Conform art. 2 alin. (5) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, *după repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, statul are drept de regres față de persoana vinovată.*

Conform art. 1998 alin. (1) din Codul civil, *cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.*

Reieșind din prevederile legale enunțate, instanța de judecată notează că, pentru antrenarea răspunderii delictuale sunt necesare întrunirea următoarelor condiții: prejudiciul, fapta ilicită și raportul cauzal dintre faptă, prejudiciu și vinovăție. Lipsa uneia din aceste condiții

exclude răspunderea delictuală. Pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară vinovăția autorului faptei ilicite.

Conform art. 2024 alin. (1) din Codul civil, *persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel.*

La caz, se reține că, persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia, dacă confirmă vinovăția acesteia.

Conform art. 20 alin. (1) – (4) din Codul civil*, dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvârşită cu vinovăţie sub forma intenţiei sau imprudenţei.*

Fapta este săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau a admis, în mod conştient, survenirea acestor urmări.

Fapta este săvârşită din imprudenţă (din culpă) dacă persoana care a săvârşito fie îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar a considerat în mod uşuratic că ele pot fi evitate, fie nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

Fapta este săvârşită din culpă gravă dacă persoana a săvârşit-o cu o profundă lipsă de prudenţă de care, în împrejurările cazului, era evident că trebuia să dea dovadă.

Totodată, instanța de judecată mai reține că, în cazul dat, vinovăția pârâților poate fi confirmată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă în baza art.318 Cod contravențional, sau printr-o sentință rămasă irevocabilă în baza art.320 Cod penal.

În speță, reclamantul nu a demonstrat prin probe pertinente vinovăția Primăriei ***** și a Consiliului municipal Cahul pentru neexecutarea hotărârilor din 1999 și 2002 (f.d.11, 12).

Or, lipsa unei hotărâri/sentințe irevocabile, prin care să fie stabilită vinovăția pârâților pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești, nu dă naștere dreptului statului de a solicita în ordine de regres repararea prejudiciului suportat la data de 20 ianuarie 2023, în sumă de 65 000 euro (1334 892 lei).

Concluziile reclamantului privind vinovăția exclusivă a pârâților în neexecutarea hotărârilor judecătorești irevocabile sunt pripite, or pârâții au motivat imposibilitatea obiectivă de a evacua familiile care locuiesc în imobilul care urma a fi supus restituirii, prin lipsa altor spații locative, lipsa surselor financiare în vederea construirii altor spații locative, precum și existența altor categorii de persoane care, la fel, urmează să beneficieze de acordarea unor spații locative fără rând.

Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite. Pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăția autorului faptei ilicite.

Astfel, deși reclamantul, în cererea de chemare în judecată, invocă că neexecutarea hotărârilor judecătorești se datorează autorităților responsabile de executare a hotărârilor judecătorești, datorită acțiunilor/inacțiunilor cărora statul a fost obligat de a achita despăgubirea, instanța de judecată menționează că, în demonstrarea vinovăției pârâților – autorităților publice locale Primăria mun. Cahul, Consiliul mun. Cahul, reclamantul a făcut referire la unele pasaje selective din partea motivată a Hotărârii CEDO nr. 28650/05 din 22.11.2022, cauza Dronic v. Republica Moldova, însă instanța nu poate reține alineatele respective ca fiind fapte ce demonstrează vinovăția exclusivă a autorităților publice locale și nu a persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul acestor autorități sau a executorilor judecătorești, deoarece, în hotărârea nominalizată, nu se specifică și nu se delimitează care autorități sunt responsabile de executare a hotărârilor judecătorești, iar, cum deja s-a reținut, potrivit art. 20 alin. (1) Cod civil, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvârșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței.

Faptul executării a altor câteva documente executorii privind acordarea spațiilor locative altor familii, nu confirmă vinovăția pârâților, ci din contra, denotă faptul că aceștia întreprind măsurile în limita posibilităților în vederea executării hotărârilor judecătorești, în condițiile în care, potrivit răspunsurilor administrației publice locale, fondul de locuințe este unul limitat, precum și există și alte categorii de persoane, care prin efectul legii, la fel, beneficiază de dreptul la locuință fără rând.

Mai mult, nu poate fi neglijat faptul că, în pofida pornirii procesului contravențional în baza art.318 Cod contravențional, precum și pregătirii materialelor pentru pornirea procesului penal în baza art.320 Cod penal, reieșind din răspunsurile executorilor judecătorești, careva persoane nu au fost recunoscute vinovate de neexecutarea intenționată a hotărârilor judecătorești irevocabile.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, nu au fost prezentate probe pertinente, prin care să fie constatată vinovăția pârâților pentru neexecutarea unor hotărâri judecătorești, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge acțiunea ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge acțiunea înaintată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva Primăriei mun.Cahul, Consiliului municipal Cahul, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, executorul judecătoresc Iurașco Ruslan și Gheorghe Zagorodnîi, Rodica Ghidu, Valentina Soroceanu, Ludmila Comîșan, Oxana Cîrpală, Lilia Raileanu, cu privire la încasarea sumei în ordine de regres, ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Președintele ședinței,
Judecător **Alexei Rusacov**